

R. Br. 1696/22
(02.3)**Sud Bosne i Hercegovine**
Суд Босне и ХерцеговинеBOSNA I HERCEGOVINA
SUD BOSNE I HERCEGOVINE**Broj: S1 3 U 043803 22 U**
Sarajevo, 26.03.2024. godine

Priglaseno	02.04.24
Organo	
US-03	13-1 191 22

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Amira Kapetanovića i Maida Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Enise Imamović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja GRADNJA 1 d.o.o. Tešanj, Jelah Rosulje bb, kojeg zastupaju advokati Bakir Ljubović, Dženana Ljubović i Aida Ljubović iz Zenice, ulica Sestra Ditrich br. 2, Zenica, protiv rješenja broj: JN2-03-07-1-1696-9/22 od 22.07.2022. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH filijala Mostar ulica Vukovarska 10 b, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 26.03.2024. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, odbijena je kao neosnovana žalba žalitelja Gradnja 1 d.o.o. Tešanj. Stavom 2. je odbijen zahtjev žalitelja za naknadu troškova postupka, dok je stavom 3. odbijen zahtjev žalitelja za povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka. Stavom 4. je odbijen zahtjev izabranog ponuđača za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu, zbog toga što je u pobijanom aktu nepravilno primjenjen zakon i što se u upravnom postupku koji je prethodio aktu nije postupalo po pravilima postupka, što činjenično stanje nije potpuno i pravilno utvrđeno te što je iz utvrđenih činjenica izveden nepravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja. Iz obrazloženja tužbe proizilazi da je pravni stav tuženog u pobijanom aktu zasnovan na pogrešnom tumačenju materijalnog prava i pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju jer kada se ispune uslovi za blokadu računa, po zakonu se prije svega blokira glavni račun pa glavna banka dostavlja svim ostalim bankama obavijest o blokadi. Dakle, da je bilo koji od računa bio blokiran jasno je da glavna banka ne bi mogla izdati potvrdu o solventnosti, pa je insistiranje na dostavljanju potvrda za sve račune bespredmetno i nepotrebno. Tužitelj dalje navodi da sporna dva računa koja se spominju u pobijanom rješenju, su računi koji nisu namijenjeni za redovno poslovanje nego da se radi o računima koji su namijenjeni za devizno poslovanje odnosno poslovanje van naše države, a ne o

transakcijskim računima za koje je tužitelj bio dužan dostaviti uvjerenja o solventnosti. Isti računi u pogledu solventnosti ne čine poseban transakcijski račun, nego podračun tužitelja u istoj banci, pa kako su izdata uvjerenja o solventnosti za transakcijske račune u KM, to je očito da potvrde o solventnosti ne bi mogle biti izdate da su u spornom periodu i devizni podračuni bili blokirani, jer bi automatski bio blokirani i glavni transakcijski račun preko kojeg posluje tužitelj. Predlaže sudu da uvaži tužbu, poništi rješenje tuženog i predmet vrati na ponovno odlučivanje.

U odgovoru na tužbu, tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH, i ugovorni organ Općina Fojnica su predložili da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude iz slijedećih razloga:

Iz podataka u spisu i obrazloženja osporenog rješenja, proizilazi da je ugovorni organ Općina Fojnica objavila Obavještenje o nabavci na portalu javnih nabavki pod brojem: 546-1-3-17-3-12/22 od 18.04.2022. godine, u postupku javne nabavke: „Uređenje korita rijeke Dragače, Općina Fojnica“. Ugovorni organ je dana 09.06.2022. godine donio Odluku broj: 02-11-527-7/22 od 09.06.2022. godine kojom je ugovor dodijelio trećerangiranom ponuđaču. Na predmetnu odluku ponuđač Gradnja 1 d.o.o. Tešanj je izjavio žalbu, a koja žalba je rješenjem tuženog odbijena kao neosnovana. Tuženi je ovako odlučio, kako to proizilazi iz obrazloženja osporenog rješenja, jer je zaključio da ponuda tužitelja nije dostavljena u skladu sa zahtjevima iz tenderske dokumentacije.

Cijeneci pravilnost i zakonitost osporenog rješenja, ovaj Sud je našao da se osporeno rješenje temelji na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju i pravilnoj primjeni zakona.

U skladu s članom 57. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 39/14 u daljem tekstu ZJN) (*odjeljak C-priprema ponude*) u stavu 1. propisano je da je u postupku javne nabavke ponuđač dužan da se pridržava zahtjeva i uslova iz tenderske dokumentacije.

Shodno citiranoj odredbi, nakon što je ovo vijeće izvršilo uvid u ponudu tužitelja kao i u Tenderski dokument, utvrđeno je da nisu osnovani navodi iz tužbe, jer ponuda tužitelja nije dostavljena u skladu sa uslovima i zahtjevima iz tenderske dokumentacije. Naime tačkom 12.1. tenderske dokumentacije koja se odnosi na ekonomsku i finansijsku sposobnost, ugovorni organ je propisao da je ponuđač dužan u svrhu dokazivanja ekonomske i finansijske sposobnosti ispuniti sljedeće minimalne uslove: a) da ispunjava uslove tražene članom 47. stav 1. tačka a) c) i d) ZJN. U svrhu dokazivanja uslova iz člana 47. Zakona ponuđač je dužan dostaviti izjavu popunjenu i ovjerenu od strane ponuđača, a koja je sastavni dio tenderske dokumentacije i obične kopije zahtijevane dokumentacije; odgovarajući dokument/dokaz koji izdaje banka ili druga finansijska institucija, u skladu sa pozitivnim propisima, a kojim se dokazuje ispunjenje uslova da transakcijski račun ponuđača nije blokirani u zadnja tri mjeseca (npr. Potvrda Centralne banke BiH); za svaki od računa koji bude naveden u Izvještaju ponuđač je dužan u prilogu istog dostaviti obične kopije potvrda, izdatih od poslovne banke gdje je račun otvoren,

kojima će dokazati da račun u zadnjih 12 (dvanaest) mjeseci, do dana izdavanja potvrde, nije bio blokiran. Dakle, iz citirane tačke proizilazi da su ponuđači bili dužni dostaviti potvrde za sve račune navedene u Izvještaju Centralne banke BiH.

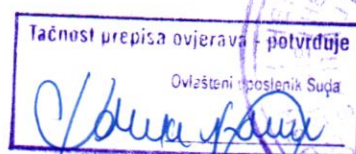
Uvidom u ponudu tužitelja, utvrđeno je da je tužitelj na stranici 40. dostavio Izvještaj o računima poslovnog subjekta izdat od Centralne banke BiH u kojem se navodi da ima otvorene aktivne sljedeće račune: račun broj: 1405011120008781 otvoren kod Sberbank BH dd Sarajevo; račun broj 1405011200368140 otvoren kod Sberbank BH dd Sarajevo; račun broj 1991113181 otvoren kod SPARKASSE BANK DD; račun broj: 1414155320012779 otvoren kod BBI DD Sarajevo i račun broj: 1990460003127571 otvoren kod SPARKASSE BANK DD. Međutim tužitelj nije dostavio potvrde od SBERBANK BH DD Sarajevo za račun broj: 1405011200368140 i SPARKASSE BANK DD za račun broj: 1991113181 da računi nisu blokirani. Dakle, obzirom da tužitelj nije dostavio potvrde za sve račune koji su navedeni u Izvještaju Centralne banke BiH, isti nije dokazao da je ispunio uslov propisan tačkom 12.1 tenderske dokumentacije. Ugovorni organ je u tački 12.1 propisao jasne i nedvosmislene uslove, koji nisu ostavljali prostor za dodatno ili drugačije tumačenje. Suprotno navodima iz tužbe, tužitelj se nije trebao baviti pitanjem blokade računa i dostavljanjem obavijesti glavne banke o blokadi računa drugim bankama, nego je u skladu sa uslovima iz tenderske dokumentacije trebao dostaviti tražene potvrde.

Dalje, neosnovano tužitelj u tužbi ističe da su navedeni računi devizni, odnosno da je dostavio potvrdu za glavni račun i da zbog toga nije trebao dostavljati potvrdu za druga dva računa. Navedeno iz razloga jer ugovorni organ nije napravio nikakav izuzetak za devizne račune, niti je naveo da ako se dostavi potvrda za glavni račun nije potrebno dostaviti potvrde za ostale račune. Tuženi prilikom odlučivanja po žalbi nije bio u obavezi da tumači uslove za blokadu računa, i postupanje banaka kada do blokade dođe, nego da ocijeni da li je ugovorni organ sproveo postupak u cijelosti u skladu sa Zakonom, što je isti i uradio. Shodno tome, kako je ponuda tužitelja dostavljena suprotno članu 57. ZJN, pravilno je tuženi u pobijanom aktu odlučio kada je žalbu odbio kao neosnovanu. Uostalom tužitelj je imao mogućnost shodno članu 56. stav 1. ZJN da traži pojašnjene tenderske dokumentacije, ako mu nije bilo jasno da li treba da dostavi potvrde i za devizne račune.

Kako tužbom, nije dovedena u pitanje zakonitost i pravilnost osporenog rješenja, to je zahtjev tužitelja za naknadu troškova spora odbijen, shodno članu 61. ZUS-a.

U skladu sa navedenim i obzirom da su u osporenom rješenju sadržani valjani razlozi o činjenicama, koje u cijelosti uvažava i Sud, te obzirom da se osporeno rješenje temelji na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju, pravilnoj primjeni pravila postupka, koji je prethodio donošenju pobijanog konačnog upravnog akta i pravilnoj primjeni zakona, to je tužba tužitelja neosnovana, pa je u smislu odredbe člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH odlučeno kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Enisa Imamović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Jadranka Brenjo